

هر حکومتی حتماً مردم خود را به آخرتی می برد!

دولت و سعادت، بر بسترفرق و الزام

محسن قنبریان

استاد حوزه و محقق و پژوهشگر
دینی

رباخواری هم آثار دنیوی و اخروی خود را به بار می نهد.

سیاست‌های فرهنگی ای که انواع دگرپاشی را آزاد و محق می کند و پیش پای خانواده‌ها می آورد به‌طور طبیعی راه عقلانی نکاح مرد-زن را کم‌رهر می کند و راه‌های دیگر را می گستراند و آخرت متناسب آن را پیش پای مردمش می نهد. به این حقیقت مهم قرآن کریم در آیاتی تصریح دارد. در آیه ۲۸ و ۲۹ سوره ابراهیم می خوانیم: «أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا وَنَسَّ الْقَرَارَ» (آیا به سران کفر ننگ‌ریسته‌ای که سپاس نعمت خدا را به ناسپاسی تبدیل کردند و قوم خود را در پی خویش به سرای هلاکت درآوردند؟ به دوزخ که به آن درمی آیند و به آتشش می سوزند و آن بد قرارگاهی است).

احلوا قومهم یعنی مردمشان را به جهنم حلول می دهند.

آیه ۴۱ قصص هم تصریح به چنین زمامداری دارد: «وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ» (و آنان را پیشوایانی قرار دادیم که در کفرورزی و ارتکاب گناه مقتدا باشند و مردمان را به کفر و گناهی که در پی دارند فراخوانند و در

دانش انجام شود سکولاریزم دانشی و اگر در عرصه عملی رخ دهد سکولاریزم گرایشی خواهد بود.

برخی متفکران اسلامی چنین تفکیک و جدانگاری ای بین دنیا و آخرت، زندگی مادی و عبادت را از بزرگ‌ترین مظاهر شرک در عصر حاضر خوانده‌اند.^۲

ب) حکومت و حکمرانی تدبیر امور دنیایی را بر عهده دارد.

کسانی که منکر وظیفه حکومت‌ها در قبال آخرت بشر هستند اقلان نقش حکومت‌ها در تدبیر امور دنیایی مردم را که نمی‌توانند انکار کنند. حکومت‌ها با سیاست‌گذاری‌ها در اقتصاد و سیاست و فرهنگ مردم دخالت آشکار دارند. با اضافه کردن این نکته که این امور نوعاً حکمی شرعی دارند و نتیجه اخروی در پی دارند می‌توان نتیجه گرفت که پس هر حکومتی مردمش را به آخرتی می برد.

مثال ساده آن چنین است: اگر روابط اقتصادی یک جامعه مبتنی بر پول و بازارهای پولی و مالی مثل بانک بود و نظام حاکم بر آن هم ربوی بود، عملاً همه از آن آسیب می‌بینند. در واقع حکومت با چنین سیاستی مثل تور صید ترال مردم را به سمت رباخواری سوق می‌دهد و

+

۱- هر حکومتی حتماً مردم خود را به آخرتی می برد!

به لحاظ هستی‌شناختی بر اساس براهین می‌توان خبر قطعی داد که هر حکومتی حتماً و لابد مردم خودش را به آخرتی (بهشت یا جهنم) می‌برد. این یک انشا یا باید نیست، یک خبر و هست است. مختص به حکومت اسلامی هم نیست، بلکه هر حکومتی چنین فرایندی را طی می‌کند. مبانی فلسفی آن چنین است: الف) رابطه دنیا و آخرت رابطه ظاهرو باطن است.

پس از اثبات دنیای دیگر و آخرت، ثابت می‌شود که عالم آخرت دنیایی جدید پس از این دنیا و بیگانه نسبت به این دنیا نیست، بلکه باطن همین دنیاست. آموزه‌های قرآنی بسیاری هم مؤید این معناست. «إِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ» خبر از احاطه جهنم فی الحال بر کافرین می‌دهد.

«الدنيا مزرعة الآخرة» باوری اسلامی است که آخرت را نتیجه همین دنیا می‌شمارد. در آخرت محصول همین اعمال و اخلاق و عقاید دنیوی برداشت می‌شود و جهنم یا بهشت را موجب می‌شود. جدانگاری دنیا از آخرت اگر در عرصه

